

EN TEMPS DE BELLUGA, CAMPI QUI PUGA (DITA POPULAR)

Diuen que cada època conté unes anticipacions, uns símptomes que permeten de prefigurar el futur. Hi ha qui pensa, amb una dosi de raó, que el «futur és ara». I què passa, ara? Tantes i tantes coses!

La moda dels nudistes que corren veloçment pels llocs públics ha d'estar, per força, carregada de significats. El nudisme és vell com l'home mateix (és clar!), però fins fa ben poc tenia un caient bucòlic, silvestre, lligat a preocupacions naturistes i vegetarianes. La versió actual associa la nuesa de pèl a pèl a una cursa ràpida, de preferència en llocs concorreguts. Una de les versions possibles —i, de moment, la més generalitzada— del mot **streaking** és aplicar-lo «al qui corre amb la velocitat del llamp». Es tracta, sembla, de despullar-se i disparar-se a grans gambades, fent la prova d'arribar tan lluny com es pugui abans d'ésser detingut.

Les notícies d'esforçats capdavanters en aquesta novíssima especialitat provenen de diversos llocs del món i es van extenent. Ocupen espais a tots els diaris, alternant amb informacions referides a negres presagis: les matèries primes escassejaran cada vegada més, els preus seguiran pujant i ja és segur que no serem tan feliços com ens havien promès...

Si es cau en la temptació d'associar les idees, ve un cobriment de cor en pensar que els **streakers** potser són un anunci de l'extremada sobrietat que ens amenaça; haurem de renunciar fins i tot a la roba i tornar als orígens. I com que del motorisme valdrà més no refiar-se'n, haurem d'anar a peu de casa a la feina i de la feina a casa, a correuita, perquè no ens deixaran desavesar de les presses. Les quals, d'altra banda, ens seran molt útils per a agafar calor.

L'agència Efe-Reuter divulgava en dies passats una altra notícia que també dona idees per a associar. Funcionaris del Govern japonès que treballen en una granja experimental, tenen sota observació quatre vaques de raça Holstein, alimentant-les en part amb paper de periòdics vells, a raó de dos quilos diaris barrejats amb melassa. Per ara, els resultats satisfan els investigadors: les vaques continuen donant llet de bona qualitat. El paper de periòdic és més barat que el ferratge i conté algunes proteïnes. Els tècnics japonesos diuen que encara no es pot assegurar res i que cal realitzar més estudis abans de saber si la dieta esmentada podrà constituir-se en base alimentosa.

Tenim tanta pega, en termes generals, que l'experiment és capaç de triomfar. I aleshores la incitació serà molt poderosa, no crec que puguin resistir l'impuls de passar dels irracionals al racionals, amb la perspectiva que allò que és bo per a les vaques, també ho ha d'ésser per a nosaltres. Mai més ningú no podrà dir que no s'empassa tal o tal notícia.

Completant la visió d'aquest futur imminent, un cop institucionalitzat el costum dels **streakers**, sortirem d'hora de casa, despulats, cap a la fàbrica o l'oficina, enfilarem la ruta convenient i ens posarem a córrer, sobretot a l'hivern. Farem una parada per comprar el diari (el quiosquer ens preguntarà si el volem de carn o de peix, perquè amb el temps hi haurà paper de sabors diversos), ens el posarem sota l'aixella i reprendrem la trotada.

La premsa serà més que mai el quart poder, tindrà un gran predicament. En aquesta situació de córrer per les vies públiques amb tota la pell al bat de l'aire, el diari ens podrà servir per tapar-nos, no pas una pudicitat que ja no tindrà sentit, sinó perquè sempre existirà la possibilitat de coincidir amb algú que ens estimarem més —per les raons que sigui— que no ens vegi allò que abans en dèiem farisaicament les vergonyes. Regust de caduques civilitzacions!

Al lloc de treball, a migdia, deuran concedir-nos una pausa per donar un cop d'ull al diari i deglutir les pàgines ja llegides. Pot ésser un moment dolç de la jornada —tot i que no s'acaba de veure clar—, per molt que hàgim de posar a contribució la bona voluntat.

En arribar aquí, apareixen tot de punts febles. Per exemple, amb els estímuls enconeguts per tanta austeritat obligada ¿quina necessitat hi haurà de treballar? Doncs sí: sense comptar que ens cobraran el diari (que anirà pujant de preu d'una manera preocupadora), és segura la perfecció creixent dels sistemes fiscals, que cada vegada ens ajupiran amb més impostos.

A poc a poc, la rutina ho tornarà a agrisar tot. I un bon dia, la nova societat es veurà esvalotada i escandalitzada per uns rebels protestaires, que tindran el lasciu atreviment d'exhibir-se a plena llum amb gorres enfonsades fins a les orelles, embolicats amb bufandes i abrics gruixuts del temps de l'avió. Desafiaran les autoritats cremant diaris i menjant, amb una provocadora insolència, enciam o qualsevol herba de la temporada.